

ת"פ 40089/10/13 - מדינת ישראל נגד ע נ - עניינו הסתיים, א ב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 40089-10-13 מדינת ישראל נ' נ ואח'

בפני כבוד השופט עידו דרואן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד נאוה זרנגר
נגד

1. ע נ - עניינו הסתיים

2. א ב - ע"י ב"כ עו"ד יקי קהן

הנאשמים

גזר דין בעניין הנאשם 2, מר איתי ביטון

ההליכים:

1. ביום 8.7.14, במסגרת הסדר טיעון, הודה הנאשם והורשע בביצוע עבירות של סחר בסם מסוכן, לפי סעיף 13 בצירוף סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973.
2. לפי המוסכם, הופנה הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן. בנוסף הוסכם כי הנאשם יוכרז "סוחר סמים" וכי יחולט סך של 14,820 ₪. בהסדר לא נכללה הסכמה באשר ליתר רכיבי הענישה, לרבות חילוט רכוש נוסף, והמאשימה אף הודיעה שבכוונתה לטעון למאסר בפועל.
3. בהתאם למוסכם, הופנה הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן. בהמשך, שלא בהסכמת המאשימה, הופנה הנאשם גם לקבלת חוות דעת מהממונה על עבודות השירות. תסקיר סופי ותוצאות בירור של הממונה התקבלו בימים האחרונים.
4. הנאשם 1 הורשע בביצוע שבע עבירות של מכירת קנאביס, וביום 12.11.14 נגזר דינו. בעניינו של נאשם זה ננקט האפיק הטיפול, תוך חריגה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום. העונש שהוטל על נאשם זה כלל אפוא מאסר מותנה, התחייבות, פסילת רישיון, צו מבחן לשנתיים וחילוט.

מעשי הנאשם:

1. הנאשם מכר בעשרים הזדמנויות קנאביס לסוגיו לשישה קונים שונים, משנת 2011 ועד סמוך למעצרו באוקטובר 2013, תמורת כסף, כמפורט להלן (מספרי האישומים בסוגריים):
 - א. בשנת 2011 מכר פעמיים לאביתר לוי מריחואנה, 5 גרם תמורת 500 ₪ בכל פעם (16);

- ב. מסוף שנת 2012 ועד לאוקטובר 2013 מכר שמונה פעמים לגל קוצקי מריחואנה, 10 גרם תמורת ₪ 1,000 בכל פעם (14);
- ג. בדצמבר 2012 מכר לאייל גרטלר 3 גרם מריחואנה תמורת ₪ 200 (17);
- ד. במארס 2013 מכר לאייל גרטלר 3 גרם מריחואנה תמורת ₪ 300 (17);
- ה. באביב 2013 מכר פעמיים לירון אברבוביץ מריחואנה, 10 גרם תמורת ₪ 800 בכל פעם (13);
- ו. בקיץ 2013 מכר שלוש פעמים למאור עיני מריחואנה, גרם אחד תמורת ₪ 100 בכל פעם (11);
- ז. בספטמבר 2013 מכר לאייל גרטלר 7 גרם מריחואנה תמורת ₪ 800 (17);
- ח. במחצית ספטמבר 2013 מכר לרם עטיה 5 גרם קנאביס תמורת ₪ 500 (7);
- ט. בסוף ספטמבר 2013 מכר לרם עטיה 3 גרם קנאביס תמורת ₪ 300 (7);

מתחם העונש ההולם:

1. כל מכירה שביצע הנאשם היתה נבדלת בזמן ובקונה, ללא סימן לקיומה של תכנית עבריינית אחת מגובשת מראש. לפיכך, ייקבע מתחם עונשי בהתייחס לכל מכירה בודדת.
2. הפסיקה חזרה וקבעה, בכל דרגות בתי המשפט, את כובד משקלם של הערכים החברתיים המוגנים בעבירות הסמים ואת חומרת הפגיעה בהם על ידי עברייני הסמים. מדובר בנגע האוכל בחברה בכל פה, משחית את הגוף ואת הנפש, ושולח גרורות בדמות עבירות אלימות ורכוש חמורות גם לאלו שאינם מעורבים בסחר בסם ובצריכתו. זאת, עוד טרם שנזכיר את האומללות הפוקדת את משפחות הצרכנים ואת השימוש ברווחי הסמים למימוןם של ארגוני פשיעה ושל כל סוגי העבריינות הקשה. אלא, שהפגיעה בערכים אלו שונה ופחותה בהרבה כאשר מדובר בסם "קל" מסוג הקנאביס לסוגיו, והפסיקה - הן המנחה והן הנוהגת - מקפידה לאבחן בין הענישה הנלווית לעיסוק בסמים "קשים" לבין הענישה הנלווית לעיסוק בסמים "קלים", שהיא אכן קלה בהרבה.
3. במקרה דנן מדובר על אדם המעורה בסחר בקנאביס, ויעידו ריבוי המכירות ומגוון הצרכנים. מניעי המעשים היו כלכליים, כדברי הנאשם עצמו המובאים בתסקיר. המעשים היו מתוכננים וחוזרים.
4. כיוון שעבירות אלו בנסיבות דומות מגיעות לפתחי בתי המשפט דבר יום ביומו, אוכל לצמצם בדברים ולהודיע את שהודע כבר בעבר, כי מתחם הענישה ההולם למכירה בודדת בכמויות קטנות של סם "קל" מסוג קנאביס, נע בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי.

נסיבות אישיות - קביעת העונש במתחם:

1. הנאשם יליד 1983, כבן כיום, רווק ואב לילד בן. מקשר זוגי שהסתיים. הנאשם מתגורר עם אמו חולת הסרטן, עבד בעבר כתקליטן ואינו עובד כיום, שומר על קשר רציף עם בנו ומשלם מזונות "כפי יכולתו". הנאשם

- גודל למעשה על-ידי הורי אמו, נוכח קשיי הוריו לגדלו. הוא סיים 12 שנות לימוד, אך שוחרר מגיוס עקב רצונו.
2. לחובת הנאשם הרשעה יחידה משנת 2011 בגין החזקת סם לצריכה עצמית, עניין שהסתיים במאסר מותנה וקנס[1].
3. הנאשם החל לצרוך קנאביס בגיל. וצריכת הסם הפכה לחלק יומיומי מאורח חייו. לאחר שחרורו ממעצר בתיק זה בנובמבר 2013, שולב הנאשם בטיפול ביחידה לנפגעי סמים בצפת וכן בטיפול קבוצתי בשירות המבחן. תחילה לא נרתם הנאשם לטיפול באורח מלא, אך בהמשך נראה היה כי מחויבותו לטיפול גדלה - לא לאורך זמן.
4. שירות המבחן התרשם כי באישיות הנאשם מאפיינים ילדותיים, הוא מרוכז בסיפוק צרכיו ונעדר גבולות פנימיים ברורים ומגובשים. אורח חייו קודם למעצרו, ובכלל זה השימוש בסם, נבע ממאפיינים אלו ומהצורך בסיפוק מיידי ללא תכנון ולקידחת התוצאות בחשבון. השירות גילה בתחילה ספקנות לגבי יכולתו של הנאשם להתחייב לטיפול ולהיתרם ממנו אך לנוכח התמדת הנאשם בטיפול עד אפריל 2015, המליץ השירות לאמץ גם בעניינו אפיק שיקומי.
5. למרבה הצער, הצדיק הנאשם דווקא את החששות והספקות, ודחה באופן חוזר ומוחלט את ניסיונות השיקום: דגימת שתן שמסר ביום 2.4.15 לממונה על עבודות השירות גילתה שימוש בקנאביס, ובדיקה חוזרת מיום 7.6.15 חשפה אף שימוש בקוקאין. משמע - גם במהלכו של שלב קריטי בהליך הפלילי, צרך הנאשם סמים, מהקל אל הכבד.
6. בא תסקירו האחרון של שירות המבחן מיום 15.7.15 והוסיף: הנאשם אינו נוטל אחריות על מעשיו, אינו מסוגל להסביר מציאות שרידי הסמים בבדיקות, אינו מתקדם כלל בטיפול, ממשיך להפגין קושי בנטילת אחריות על חייו, ומוסר בדיקות שתן ברווחים לא-סדירים המאפשרים להעלים שימוש בסם. השירות מוצא אפוא כי אין עוד טעם בטיפול וכי יש צורך ב"ענישה מוחשית ומרתיעה, אשר תהווה עבורו גבול ברור ומרתיע, ובכך עשויה להפחית הסיכון להישנות עבירות".
7. ללא ספק, מאסר ראשון יהא קשה במיוחד לנאשם, ויש לקחת בחשבון גם את מצוקתה של אמו החולה, שהנאשם מהווה לה משפחה קרובה ותומך יומיומי. בנוסף, עתיד להיפגע בנו של הנאשם, עמו שומר הנאשם על קשר הכולל ביקורים.
8. לזכות הנאשם נסיבות כבדות משקל:
- א. הודאתו שחסכה משאבי ציבור;
- ב. מאמצי שיקום: תקופת הטיפול, אף שכשל סוף-דבר, חייבה את הנאשם להשקיע זמן ומשאבים נפשיים ניכרים. לכך יש לצרף את התקופה הממושכת בה מצוי הנאשם בתנאים מגבילים, להם ציית;
- ג. היעדרו של עבר פלילי מכביד;
9. לנוכח כל הנתונים, ייקבע עונשו העיקרי של הנאשם במחצית מתחם העונש ההולם לכל אירוע עבירה.

דרך הטלת העונש:

1. העונש יוטל על הנאשם כעונש כולל לכל אירועי העבירה גם-יחד, תוך שמירה על יחס הולם בין חומרתו של

מכלול המעשים וחומרת האשם לבין תקופת המאסר, לפי סעיף 40ג(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977. יחס זה יחייב חפיפה-רבתי של העונשים בגין כל אירוע עבירה, לפי סעיף 40ג(ב) לחוק הנ"ל.

2. בשל הדוחק הכלכלי בו נתון הנאשם, שאינו עובד, יוטל עליו קנס נמוך, על-גבול הסמלי, לפי הוראת סעיף 40ח לחוק הנ"ל.

3. שימוש המתמיד של הנאשם בסמים לסוגיהם מחייב פסילתו מלנהוג לתקופה משמעותית.

4. באשר לחילוט: לא הוצגו נתונים או ראיות המצדיקים החרגת עניינו של הנאשם מההוראה הכללית בדבר חילוט רכושו של סוחר סמים, ולפיכך יחולט הרכוש שנתפס מחזקת הנאשם, בנוסף לסכום הכסף שחילוטו הוסכם.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 9.10.13 ועד יום 18.11.13 (ואפילו יראו רישומי שב"ס אחרת);

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת סמים שהנה פשע;

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת סמים שהנה עוון;

ד. קנס בסך 2,000 ₪, שישולם בארבעה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, שהראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.8.15, או חודשיים מאסר נוספים תמורתו. מחדל או עיכוב באחד התשלומים יעמיד מלוא הקנס לפירעון מיידי;

ה. פסילה מלנהוג או לקבל רישיון נהיגה למשך שנתיים מיום שחרורו;

ו. חילוט סך 14,820 ₪ שיועבר לזכות קרן הסמים, ויתר הפריטים שנתפסו מחזקת הנאשם.

הוראות נלוות:

א. כל מוצג שלא הוריתי על חילוטו, או פריט-רכוש שאין עניין בחילוטו, יועבר להכרעה פרטנית של קצין משטרה;

ב. עותקי גזר הדין יישלחו לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות, לידיעה בלבד;

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ג' אב תשע"ה, 19 יולי 2015, במעמד הצדדים.

התביעה אינה טוענת להפעלת המאסר המותנה, משסוברים הצדדים כי אינו חל במקרה דנן;

[1]